

BİLSEM

ÜN Y E

DERGİSİ

11 AYIN SULTANI

Hoş Geldin Ramazan

E-KİTABIMIZ YAYINDA

Minnie Billy

YENİ YAKLAŞIMLAR

Yapay Zeka ve Eğitim

MERAK EDENLER İÇİN

BİLSEM Nedir?

AI
AI-driven tur

İçindekiler

- 03 ÖNSÖZ
- 04 Kuzuların Parası "Kuzulara"
- 06 BİLSEM Nedir?
- 07 Ramazan Hoşgeldin
- 08 Türbelerinin Bulunduğu Şehirlerde Yunus Emre Ne Kadar Tanınıyor?
- 11 Kıymet'li Sözleri İle Yunus
- 12 BİLSEM ve Yapay Zeka Destekli Öğrenme Modeli
- 14 Üstün Yetenekli Öğrencilerde Duygu Farkındalığı ve Sosyal Uyum Düzeylerindeki İlişki
- 16 Yedi Renk Yedi Bölge Türkülerimiz
- 21 Minnie Billy Yayında
- 22 Yurtdışı Öğretmenlik Anıları - ALMANYA
- 24 Matematik Keşif mi, İcat mı?
- 26 Öğretmenin Kaleminden
- 28 Poster "ŞEHNUS"
- 30 Sofralarımızın Başta Ekmek
- 35 GARDAŞ - Bir Milli Chatbot Projesi
- 36 BİLSEM'de Matematik Dersi
- 39 Elektrik Bulmaca
- 40 Bilişim Teknolojilerinin Günlük Hayattaki Yeri ve Geleceği
- 42 Ülkelerin Kalkınmasında Teknoloji Tasarım
- 43 Yazılımın Geleceği - Cross Platform Yaklaşımlar
- 44 1. Dönem Faaliyet Raporu
- 47 Tasarım Bülteni
- 51 Patent Bülteni
- 55 Marka Bülteni

2025 Sayı 1

Üçer Aylık Elektronik Dergi

SAHİBİ

HALİL ÇAM - Müdür

SORUMLU YAZI İŞLERİ

MURAT GÜNEŞ - Müdür Yardımcısı

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

SAFA BAKİ - Teknoloji Tasarım

EDİTÖRLER

ALPER KAYABAŞI - Fen Bilgisi

BELKIZ AYLA - Türkçe

CİHAN MUTLU - Müzik

DENİZ NAL SİDER - Fizik

DERYA AKYOL - İlköğretim Matematik

ERSAN PARLAK - İngilizce

KADİR KÖSE - Bilişim Teknolojileri

KIYMET BAYÇELEBİ - Görsel Sanatlar

MERVE KUMAŞ - Rehberlik

SEVDA TAHMİSOĞLU - İngilizce

SİNEM ÖZDEN ÇAĞLAR - Matematik

ÜLKÜ MERAL - Biyoloji

YUNUS TEVEK - Bilişim Teknolojileri

ZEYNEP ÇAYIR - Sınıf Öğretmeni

Adres: Liseler Mah. Akkuş-Niksar Cad. No:193

52300 Ünye/ORDU

<http://unyebilsem.meb.k12.tr>

763591@meb.k12.tr

Telefon : 0 452 333 10 11

  Ünye Bilsem

Dergideki yazı ve fotoğrafların yasal sorumluluğu sahiplerine aittir.

Tasarım CANVA ile Murat GÜNEŞ tarafından yapılmıştır.

Çizimler Kıymet BAYÇELEBİ'ye aittir.

Yayına ait hiçbir öge izin almadan kopyalanamaz ve yayınlanamaz.

ÖNSÖZ

Sevgili Okuyucular,

Bilim ve Sanat'ın insan hayatına kattığı güzelliklere yürekten inanan bir kurum olarak sizlerle "BİLSEM ÜNYE" dergimizin ilk sayısında buluşmanın heyecanını ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Bu dergi, öğrencilerimiz ve öğretmenlerimizle birlikte ortaya koyduğumuz bilimsel ve sanatsal çalışmalarını sizlerle paylaşmak, yapılan değerli üretimleri daha geniş kitlelere ulaştırmak amacıyla doğdu. Üç ayda bir yayımlanacak bu dergiyle, hem kalıcı bir kaynak oluşturmayı hem de her sayısında yeni bir heyecanla sizlere ulaşmayı hedefliyoruz.

Ünye Bilim ve Sanat Merkezi olarak bizler, yalnızca akademik bilgi sunan bir kurum olmanın ötesine geçerek etik değerlere bağlı, araştıran, sorgulayan, düşünen ve üreten bireyler yetiştirmeye gönül vermiş bir ekibiz.

Bu amaç doğrultusunda hazırlanan öğrenci ve öğretmen projeleri, bilimsel yazılar ve sanatsal ürünler, eğitimde kaliteye ve derinliğe verdiğimiz önemin en güzel göstergesidir.

Dergimizin bu ilk sayısında yer alan her bir içerik; geleceğin ilkeli ve dürüst bilim insanlarını, sanatçılarını ve düşünürlerini yetiştirme yolculuğumuzun heyecan verici bir yansımasıdır.

Bilim ve sanatın ışığında büyüyen fikirlerin daha nice sayılar boyunca sizlerle buluşması en büyük dileğimizdir.

Bu yayının hazırlanmasında emek veren tüm öğretmen ve öğrencilerimize yürekten teşekkür ediyor, siz değerli okuyucularımıza ilham dolu bir okuma süreci diliyorum.

Sevgi ve saygılarımla.

Halil ÇAM
Müdür

KUZULARIN PARASI

ALPER KAYABAŞI

Öğretmenler emekli olmamış. Bu durumu anlamam çok uzun sürmedi. Emekli olduktan sonra kendimi, çocukluğumun geçtiği Şerefiye köyünde buldum. Bu köy sürgünden gelen Çerkesler'in yerleştiği ve evlerini tarihi bir kalenin kalıntılarını kullanarak yaptığı bir köydü. Aradan uzun yıllar geçmiş, taş evler yerini betonarme evlere bırakmış, taşlı çamur toprak yollar yerini asfalt yollar almış, elektriği suyu olmayan ev kalmamış, yine de merkezdeki çeşme şırl şırl akmaya devam ediyor. Dededen kalma bir odasında doğduğum evin çatısını yaptırmış rahmetli babam. Adımlarımı bahçeden içeri atıp baktığımda gürü gürül akan nehir manzarası hiç değişmemiş, hey gidi çocukluğum, ellerimde güğümle neşeyle yürüyüp su getirdiğim o nehir, beni balıklarınla besledin, suyunla arındırdın. Merhaba!

Haziran ayında emekli olduktan sonra ağustos ayının sonlarına doğru gelmiştim. Doğduğum topraklara, niyetim bir kış dinlendikten sonra emekli param ile kuzu alıp onlar ile uğraşmak, yeniden çocukluğuma dönmektir. Yazın şenlenen köy, sonbaharın gelmesi ile tenhalaşır, yaşlılar ve balık üretim çiftliğinde çalışan gençler ve bu gençlerin çocukları nerden baksan 50-60 kişi kalıverirdi bir anda. Bir de ben vardım bundan sonra. Dededen kalma evin bahçesi yabani, birçoğu kurumuş otla dolmuştu. Evin sınırlarında tarihi kale kalıntılarının taşlarından yapılmış duvar kısım kısım yıkılmıştı. Yolun ortasında biri durdu. Bana doğru baktı. Çerkesçe selam verip hoş geldin, dedi. Kafasında çerkes şapkası, elinde koyunları yönlendirmek için kullandığı bastonuyla, bir bakışta tanıdım çocukken dövdüğüm, sövdüğüm, birlikte yüzmeyi öğrendiğim, inek çobanlığı yaptığımız, arkadaşım Sertaç. Birbirimize doğru ilerledik. Kucaklıyordum, onsuz geçen senelere inat. İki damla gözyaşı, daha fazlasının akmasına izin vermedim. İnsan isterse gözyaşlarını bile durdurabiliyormuş orada anladım, içime içime aktı geri kalanlar. Sertaç'ın bacağına koşarak bir çocuk yapıştı. Sanki benim küçüklüğüm, saçlar toz toprak içinde, yüzü yara bere içinde, üstü yırtık pırtık ama çakmak gibi çakan iki göz. Hemen cebime elimi attım bir sakız buluverdim, uzattım, almadı ilk başlarda. Dedesi ısrar edince elimden aldığı gibi fırladı dışarıya. Canıma can katacak bu çocuğun ismi Cankat'mış. Sertaç ile konuşmaya başladık. Çocukluğumuzdaki anıları yad ettik. Çocuğu sordum. "Tıpkı senin gibi annesi öldü. Babası gurbette ekmeğinin peşinde, bende çocuğa dört yaşından beri bakıyorum. Pekte baktığım söylenemez ya. Şimdi sekiz yaşında üçüncü sınıfa başlayacak, okuma yazması zayıf, matematiği koyun saymaktan iyi."

Yaklaşık bir ay evle uğraştım. Sertaç her gün geldi yardım etti. Evi sıvadım, fare deliklerini kapattım. Bir televizyon, buzdolabı derken güzel bir evim oldu. Bu işleri yaparken en büyük yardımcım Sertaç ve Cankat oldu. Sertaç traktörü ile toprağı getirdi. Pınarbaşı'na gittik, televizyonumu Cankat seçti. Beni görenler selam verdi. Ama hepsi yeni yüzler... Cankat ile beraber gelen üç çocuk daha vardı. Onlar da Cankat'ın yaşlarındaydı. İşlerin bittiği gün güzel bir balık partisi verdik. Sertaç, Cankat, arkadaşları ve ben. Bu işleri halledince köyü gezmeye başladım. Yeni yüzler vardı hep eski yüzleri aradığım yerlerde. Köy okulunda hiç öğrenci görmemişim ömrüm boyunca, taşımali eğitim ile çocuklar Karakuyu köyündeki okulda eğitim görüyorlardı. Bizim köyün okulunda dedem, babam, halam eğitim görmüşler, anlatırlardı. Tek bir öğretmen ve tüm öğrenciler bir sınıfta öğrenim görürlermiş. Mezarlığa doğru gittim, atalarımın mezarlarına baktım. Önümde dedem babasının mezarına

“KUZULARA”

gömülmüş. Yanında halam, diğer yanında babam. Şu hayatta yaralarımı sizle sardım. Ölmedim. Annemi özlediğimi bilmesinler diye sizleri gördükçe güldüm. Her güldüğümde siz gülmeseniz de... Allah rahmet eylesin. Dua ettim. İçimden bende yakında gelirim dedim. Evime doğru geldim. Televizyonda haberleri izlemeye başladım. İlk kez duydum, korona virüs isimli bir hastalık Çin’de ortaya çıkmış. Bu yaşıma kadar çok hastalık duydum, kuş gribi, domuz gribi, ama hepsi kısa süre bitti gitti. O yüzden hiç endişelenmemiştim. Her geçen gün korona virüs haberleri çoğalıyordu. Hastalanan insanların yaşadıkları insanı korkutuyordu. Komşu ülkelere gelmişti bu virüs. Okullarda ilk dönem bitti. Cankat’ın durumu hiç iç açıcı değildi. Ara tatilde bol bol okuma yazma çalışması yaptık. Onun için bir yazıcı ve bilgisayar aldım. Eve internet aldım ve Cankat ile film izleme günleri yaptık, ders çalıştık, zeka oyunları bile oynamaya başladık. Ara tatil bitti. Okullar açıldı. Öğretmeni Cankat’taki bu değişimi gördüğünde çok mutlu olduğunu söylemiş Sertaç’a, bu gelişmeyi nasıl sağladıklarını sorunca, benden bahsetmiş. Öğretmenim geldi elimi öptü. Bende yanaklarından öptüm. Çay eşliğinde muhabbet ettik.

Bir akşam haberlerde sağlık bakanı açıklamalarda bulunuyordu. Korkulan olmuş, ülkemizde de korona vakaları görülmeye başlamıştı. Okullar tatil edilmişti. İki haftalık bu tatilde Cankat ile beraber balık tattuk. Oyunlar oynadık. Emeklilik hayalimi gerçekleştirmek üzere Şarkışla’ya gittik. Kuzu almaya, fakat anlaşılmaya varamadık. Korona virüs vakaları hızla artmaya başlamıştı. Okulların ise açılması beklenmiyordu. Uzaktan eğitim iki haftalık tatilin ardından başlamıştı. Cankat hariç, köydeki on çocuk uzaktan eğitime katılamıyordu. Cankat da ben de bu duruma çok üzülüyorduk. Bir şeyler yapmalıydık. Köydeki okul aklıma geldi. Çocukların aileleri ile görüştüm. “Bu okulun en azından bir sınıfını tamir edip, içerisine bilgisayar ve internet getirirsek çocukların geleceği için büyük bir çalışma yapmış olurduk,” dedim. Tüm ailelerin gözleri parladı ve ellerinden geleni yapacaklarını söylediler. Okulun çatısını, camlarını ve kapılarını elden geçirdik. Birde soba koyduk. Şimdi en büyük sorun bilgisayarlar kalmıştı. Kararımı hiç düşünmeden verdim. Emeklilik ikramiyem, kuzular için ayırdığım para vardı. Kuzuların parası “kuzulara” gitsin, dedim. Hayalimin ötesinde bir fırsat doğmuştu. Bu parayı kullanarak on bilgisayar bir yazıcı, bir akıllı tahta, masa sandalye ve bir sürü kalem defter aldım. İki haftalık süreçte çok güzel bir sınıfımız oldu. Çocuklar derslerini sıcacık ortamlarında, yüzlerinde maske, aralarında bir sıra boş kalacak şekilde takip ediyordu. Zeka oyunları oynuyorlar. Bende herkese elimden geldiğince yardımcı oluyordum. Yeniden öğrenmeye, öğretmeye başladım.

Nisan ayının sonları gelmişti. Pandemi ülkemde etkisini iyice göstermeye başlamıştı. Vaka sayıları on binleri geçmişti. Can kayıpları hızla artıyordu. İnsanlar şehirlerden kaçıp köylere dönüyorlardı. Bizim köyde de hareketlenme başlamıştı. 8-9 ay önce köyde olanlar geldiklerinde köyde olanlara inanamıyorlardı. Çocuklarının, torunlarının da eğitimden uzak kalmayacak olmamalarına seviniyorlardı. Bu sabah bir başka güzeldi. Güneş tüm gücüyle köyümüzü ısıtıyor, her yerden çiçekler fışkırıyordu. Yine de okula gidip sobaları yakmak gerekirdi. Okulun camlarını açıp havalandırdım. Etrafı sildim. Soba ısını yaymaya başladı. Her zamanki gibi çayımı sobanın üzerinde demledim. Her geçen gün köy okulunda bir sınıf daha doluyordu. Köyde her sabah bir bacadan duman belirliyor. Gördüğüm her duman içimi ısıtıyordu. İnsanlara zarar vermese pandemiye teşekkür edesim geliyordu.

BİLSEM

NEDİR?

BİLSEM İLE İLGİLİ MERAK EDİLENLER

- Özel yetenekli öğrencilerin, yeteneklerini keşfetmeleri ve bu alanlarda kendilerini geliştirmeleri için okul dışında ek destek eğitim almalarını sağlayan kurumlardır.
 - Ücretsiz eğitim kurumlarıdır.
 - Dersler ilgili bölümde etkinlik temelli yapılmaktadır.
 - Öğrenciler okul dışı zamanlarda ve kendilerine özel hazırlanan programa göre gelir.
 - Öğrenciler ortaöğretimi tamamlayana kadar faydalanabilirler.
 - BİLSEM'ler arası nail işlemi yapılabilmektedir.
 - Öğrenciler serbest kıyafetleriyle gelirler.

ÖZEL YETENEKLİ BİREY

Yaşlarına göre daha hızlı öğrenen, yaratıcılık, sanat, özel akademik yeteneğe sahip olan, soyut fikirleri anlayabilen, ilgi alanlarında bağımsız hareket etmeyi seven ve yüksek düzeyde performans gösteren bireydir.

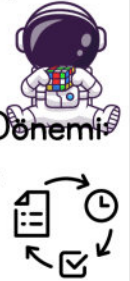
BİLSEM'E DEVAM ZORUNLU MUDUR?

Her eğitim döneminde devamsızlık süresi eğitim süresinin %30' unu geçemez. Mazeret göstermeksizin bu süreyi aşan veya programa katılmayan öğrencilerin kaydı silinir .

BİLSEM'DE NASIL BİR EĞİTİM VERİLİR?

Bilim ve Sanat Merkezinde öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyi belirlendikten sonra uygulanan 5 eğitim dönemi mevcuttur.

- 1.Uyum Dönemi:
- 2.Destek Eğitimi Dönemi:
- 3.Bireysel Yetenekleri Fark Ettirme Dönemi:
- 4.Özel Yetenekleri Geliştirme Dönemi:
- 5.Proje Dönemi:

BİLSEM'İN AMACI NEDİR?

Erken yaşlarda tanınan özel yetenekli öğrencilerin yetenek alanının keşfi ve keşif sonrası bu alanda derinlemesine bilgi, beceri sahibi olmasını sağlamaktır.

Ramazan Hoş Geldin

TÜRK RAMAZAN GELENEKLERİ

İFTAR VE SAHUR

İftar sofraları oldukça zengin ve bereketlidir. yöresel lezzetlerden oluşan geniş bir sofraya hazırlanır. Ramazan pidesi ve hanımların elleriyle hazırladığı tatlılar vaz geçilmezdir. Sahurda ise daha hafif ve doyurucu yiyecekler tercih edilir

TERAVİH NAMAZI

Ramazan ayında camiler büyük bir manevi atmosferle dolup taşar. Çocuklar da büyükleriyle birlikte camilere gider ve bu manevi atmosferi küçük yaşta deneyimler. Teravih namazlarından sonra cemaate çeşitli ikramlar yapılır.

SAKAL-I ŞERİF ZİYARETİ

Ramazan ayının son on gününde camilerde Sakal-ı Şerif ziyarete açılır ve halk bu kutsal emaneti görmek için uzun kuyruklar oluştururdu.

HACİVAT - KARAGÖZ

Ramazan eğlencelerinin önemli bir parçası olan Karagöz-Hacivat gölge oyunları, iftar sonrası kahvehanelerde sergilenirdi.

FENER ALAYLARI

Ramazan akşamlarında çocuklar kendi yaptıkları fenerlerle sokaklarda dolaşır, ilahiler ve maniler söyleyerek Ramazan coşkusunu yaşarlardı.

DİŞ KİRASİ

Geçmişte mahallelerde Ramazan öncesinde "diş kirası" adı verilen bir gelenek vardı. Zengin aileler, iftara davet ettikleri misafirlerine yemek sonunda küçük hediyeler veya harçlıklar verirdi.

**"Ey Ramazan!
Geldin bir bayramdır. Giderken de bir
bayram bırakarak gidersin."**

Türbelerinin Bulunduğu Şehirlerde Yunus Emre Ne Kadar Tanınıyor?

Halil ÇAM

Her toplumun tarihi gelişim süreciyle uyumlu, milli nitelikleri olan, sosyal hayatını düzenleyen, insani davranışlarına yön veren ve anlam kazandıran değerler sistemi vardır. Bir toplumun değerlerinden uzaklaşması, milli kültürüne yabancılaşması, o toplumun şuursuz kalabalık haline gelmesi demektir (Çavdarci, 2002). Fertleri ortak hedeflere yönelten ve sosyal kimliğini oluşturan, sahip olduğu kültürel değerlerdir. Gelecekte var olmak isteyen milletler değerlerine, milli kültürüne sahip çıkmakta, çağdaş düşüncenin ve bilimin önderliğinde kültürlerini geliştirmeye, yaygınlaştırmaya ve gelecek nesillere aktarmaya çalışmaktadır. Toplumu bir arada tutan, birleştiren ve kaynaştıran ortak değer sisteminin yozlaşmasına ve çözülmesine mâni olmak ve bu değerleri korumak demek, bunların olduğu gibi muhafazası demek değildir. Sağlıklı, huzurlu, kendiyle ve çevresiyle barışık, uyumlu bireyler yetiştirmenin yolu, bu bireylerin sahip olduğu değerler ve bu değerlerin ahlaki yaşantılarına olumlu yansımalarından geçmektedir (Kolaç, E. 2010). Hızla gelişen ve değişen dünyamızda hiçbir toplum gelişmelere kapalı kalarak varlığını devam ettiremez. Kültürün oluşması ve korunması, Kültürel Miras olarak bize bırakılması onun nesilden nesile aktarılmasıyla mümkündür. Günümüzde özellikle genç kuşaklarda, kültürel değerlerimizle bağdaşmayan birçok tutum ve davranış örnekleriyle karşılaşılıyor. Bunun nedenlerinden birinin de insanımıza, gençlerimize kültürümüzden örnek olabilecek model karakterlerin yeterince sunulmaması olduğunu söylemek gerekir (Abuzar, 2009; 446).

Kültürel Mirasın aktarılmasında tarihi şahsiyet ve mekânların önemi büyüktür. Ülkemizde bulunan Yunus Emre Türbeleri de Kültürel Mirasın gelecek nesillere aktarılmasında rol model olması bakımından önemlidir. Yunus Emre'nin kendisine ait olduğu ileri sürülen birçok yerde Türbesi (mezarı, makamı) bulunmaktadır. Aksaray ilimizde bulunan Yunus Emre Türbesi, Aksaray ilinin Ortaköy ilçe merkezine 20 km mesafede,

Sarıkaraman köyündedir. Türbenin bulunduğu tepe, halk tarafından Ziyaret Tepesi olarak bilinmektedir. Bursa ilinde merkez Yıldırım İlçesi'nde, Emir Sultan'a giden yolda Karamazak Sokağı'nda bulunan dört mezardan birincisidir. Erzurum ilinde Merkeze bir saat mesafede, Palandöken Dağı eteklerinde bulunan Dutçu köyünde, Yunus Emre Mezarlığında bulunmaktadır. Eskişehir ilinde Mihaliççik ve Sivrihisar ilçeleri arasında kalan ve bugünkü adı Yunus Emre Mahallesi olan, eski adı ile anılan Sarıköy'de bulunmaktadır. Karaman ilinde Kirişçi Mahallesinde, Yunus Emre Caddesi üzerinde Yunus Emre Camii ve Türbesi, bulunmaktadır. Manisa ilinde; Kula ilçesine bağlı Kula-Salihli arasındaki Emre Sultan köyünde bulunmaktadır. Ordu ilinde; Ünye ilçesinin Yunus Emre Mahallesinde, şehre kuşbakışı hâkim tepede Şeyh Yunus Emre Türbesi olarak bilinen yerde bulunmaktadır.

Bilimde, teknolojiye, sosyal, siyasi ve ekonomik alanlarda ortaya çıkan yeniliklerle birlikte toplumlar kendi kültürüne ve milli değerlerine sahip çıktıkça gelişmeye devam edecektir. Buradan hareketle bu projede değerler üzerine araştırma yapılmış, uluslararası bir değerimiz olan Yunus Emre'nin ülkemizde Aksaray, Bursa, Erzurum, Eskişehir, Karaman, Manisa ve Ordu illerinde bulunan türbelerinin (mezar-makam) kattığı değerler; irdelenmiş, bu değerlerin Kültürel Miras olarak belirtilen illerde yaşayan kesimde bıraktığı iz mukayeseli olarak araştırılmıştır.

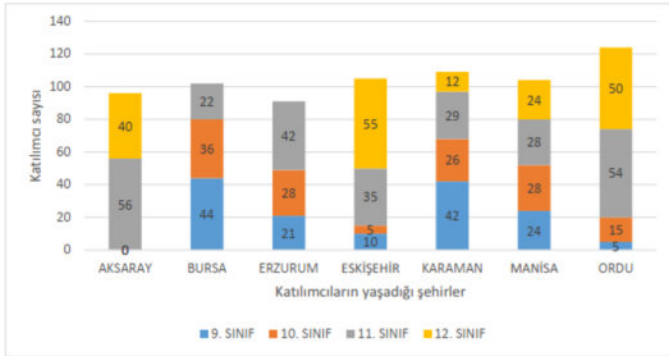
Bu bilgiler ışığında bu projede Aksaray, Bursa, Erzurum, Eskişehir, Karaman, Manisa ve Ordu illerinde bulunan Yunus Emre Türbelerinin bulundukları şehirlerde Kültürel Miras olarak etkisi, toplum tarafından bilinirlik düzeyi, meslek lisesi öğrencileri açısından farkındalık oluşma seviyesi incelenmiştir.

Bu araştırmada hipotezimiz "Türbelerinin Bulunduğu Şehirlerde bulunan Yunus Emre Türbelerinin Kültürel Miras olarak bulunduğu şehir toplumuna etkisi vardır." şeklinde belirtilmektedir. Var olan bu etkinin oranının hangi ilde daha fazla

olduğunu belirlemek için katılımcıların sorulara verdikleri olumlu cevaplar dikkate alınarak karşılaştırılmalı olarak analiz edilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların yaşadığı şehirlerde bulunan okullarda okudukları sınıf seviyelerine göre katılımcı sayıları.

	AKSARAY	BURSA	ERZURUM	ESKİŞEHİR	KARAMAN	MANİSA	ORDU	TOPLAM
9. SINIF	0	44	21	10	42	24	5	146
10. SINIF	0	36	28	5	26	28	15	138
11. SINIF	56	22	42	35	29	28	54	266
12. SINIF	40	0	0	55	12	24	50	181
TOPLAM	96	102	91	105	109	104	124	731

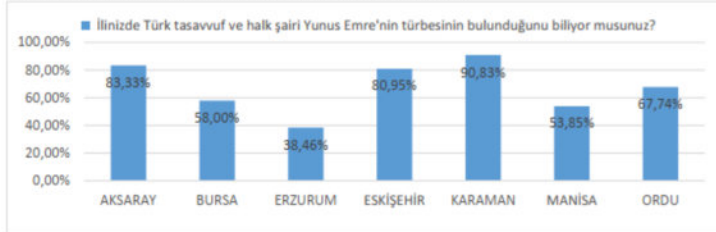

Tüm illerde anket yapılan okullarda; 9. Sınıflardan 146, 10. Sınıflardan 138, 11. Sınıflardan 266, 12. Sınıflardan 181 olmak üzere toplam 731 katılımcı bulunmaktadır.

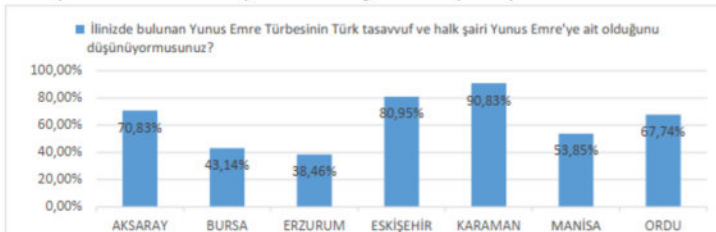
Soru 1: "İlinizde Yunus Emre adı ile anılan herhangi bir mekân biliyor musunuz?"

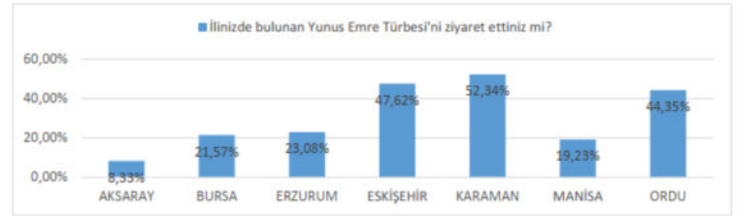
Soru 2: "İlinizde Türk tasavvuf ve halk şairi Yunus Emre'nin Türbesinin bulunduğunu biliyor musunuz?"

Soru 3: "İlinizde bulunan Yunus Emre Türbesinin Türk tasavvuf ve halk şairi Yunus Emre'ye ait olduğunu düşünüyor musunuz?"

Soru 4: "İlinizde bulunan Yunus Emre Türbesi'ni ziyaret ettiniz mi?"

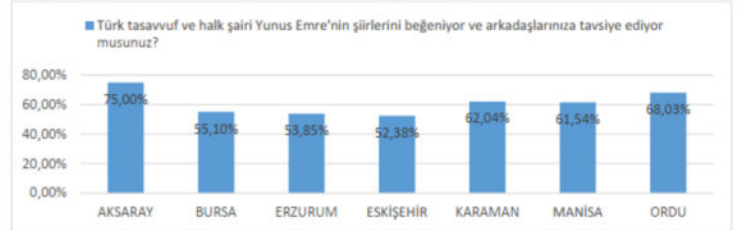
Soru 5: "İlinizde bulunan Yunus Emre Türbesi'ni ziyaret sırasında insanı etkileyen manevi bir atmosferi düşünüyor musunuz?"

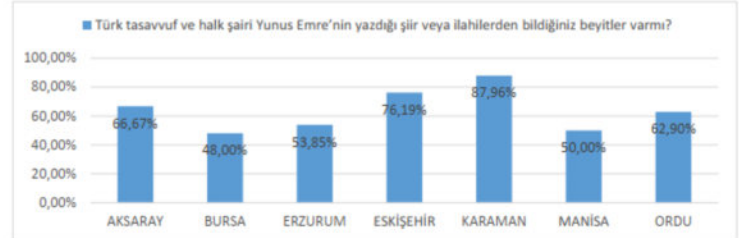
Soru 6: "İlinizde Yunus Emre Türbesi'nin bulunması; Türk tasavvuf ve halk şairi Yunus Emre hakkında bilgi sahibi olmanıza katkı sağladı mı?"

Soru 7: "Türk tasavvuf ve halk şairi Yunus Emre'nin şiirlerini beğeniyor ve arkadaşlarınıza tavsiye ediyor musunuz?"

Soru 8: "Türk tasavvuf ve halk şairi Yunus Emre'nin yazdığı şiir veya ilahilerden bildiğiniz beyitler var mı?"

Soru 9: "Ben yürürüm yâne yâne - Aşk boyadı beni kâne - Ne akilem ne divane - Gel gör beni aşk neyledi" - mısralarının Türk tasavvuf ve halk şairi Yunus Emre'ye ait olduğunu biliyor musunuz?"

